DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 12 maja 1962 **Nr 4** Poz. 6—8

T R E Ś Ć

OKÓLNIKI

KOMUNIKAT

6.

OKÓLNIK Nr KS 3/62
z dnia 1 marca 1962 r.
w sprawie zakazu podpisywania przez głównego księgowego dokumentów, których realizacja byłaby równoznaczna z popełnieniem przestępstwa.

Stosownie do § 24 ust. 2 uchwały Nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 58, poz. 278 oraz z 1961 r. Nr 87, poz. 370) — „główny księgowy ma obowiązek odmówić podpisu dokumentów nierzetelnych, nieprawidłowych lub dotyczących operacji sprzecznych z obowiązującymi przepisami. W razie powtórnej decyzji dyrektora przedsiębiorstwa, podtrzymującej decyzję poprzednią, główny księgowy obowiązany jest podpisać dokument zaopatrując go ewentualnie w klauzulę o złożonym przez siebie zastrzeżeniu".

Ministerstwo Finansów jest informowane o tym, że przepis ten nie zawsze jest rozumiany w sposób właściwy; w związku z powyższym wyjaśnia się, że głównemu księgowemu w żadnym przypadku nie wolno podpisywać dokumentów, których realizacja byłaby równoznaczna z popełnieniem przestępstwa.

Należy przypomnieć, że przepisy art. 229 § 2 kodeksu postępowania karnego i art. 147 ustawy karnej skarbowej przewidują obowiązek zawiadamiania organów powołanych do ścigania przestępstw (Prokuratury, Milicji Obywatelskiej, finansowych organów dochodzenia) o popełnionym przestępstwie.

Powyższe oznacza, iż główny księgowy (będący w świetle obowiązujących przepisów kontrolerem działalności przedsiębiorstwa) nie tylko obowiązany jest odmówić aprobowania decyzji dyrektora noszącej znamiona przestępstwa, ale ponadto powinien on o tej decyzji niezwłocznie zawiadomić organy powołane do ścigania przestępstw.

W przypadku wątpliwości głównego księgowego, czy podpisanie dokumentu nie spowoduje odpowiedzialności karnej — główny księgowy powinien uzyskać opinię radcy prawnego przedsiębiorstwa.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Z. Paryziński

7.

OKÓLNIK Nr PO 3/62
MINISTRA FINANSÓW
z dnia 8 kwietnia 1962 r.
w sprawie norm kosztów uzyskania wynagrodzeń muzyków — członków zespołów orkiestrowych operowych i operetkowych oraz korepetytorów.

Nawiązując do okólników z dnia 31 marca 1949 r. w sprawie ustalenia norm kosztów uzyskania wynagrodzeń osób określonych w art. 4 ust. 1 pkt. 2), ust. 2 i 3 ustawy o podatku od wynagrodzeń oraz odszkodowania za używane własne narzędzia pracy (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 11, poz. 59) oraz z dnia 20 lipca 1949 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 26, poz. 177) określam koszty uzyskania wynagrodzeń dla muzyków — członków zespołów orkiestrowych operowych i operetkowych w wysokości przewidzianej dla członków zespołów koncertowych (cz. III lit. C, pkt. 1, okólnika z dnia 31 marca 1949 r.), tj. w wysokości 25% w stosunku do otrzymywanego przez nich wynagrodzenia.

Wymieniona norma kosztów uzyskania wynagrodzeń ma zastosowanie także do wynagrodzeń korepetytorów (muzyków zawodowych) baletu, chóru i solistów w operach i operetkach.

Ustaloną normę należy stosować do wynagrodzeń wypłacanych począwszy od dnia ogłoszenia okólnika.

PODSEKRETARZ STANU
J. Dusza

8.

OKÓLNIK Nr PO 7/62
z dnia 5 maja 1962 r.
w sprawie wykładni przepisów art. 34 dekretu o zobowiązaniach podatkowych.

W związku z wysuwanymi przez wydziały finansowe wątpliwościami, jak należy stosować przepisy o przedawnieniu zobowiązań podatkowych — Ministerstwo Finansów na podstawie art. 2 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) wyjaśnia, co następuje:

1) art. 34 ust. 1 dekretu o zobowiązaniach podatkowych stanowi, że zobowiązanie podatkowe **przedawnia** się z upływem dziesięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności. W myśl art. 34 ust. 3 nie wygasają z tytułu przedawnienia zobowiązania podatkowe zabezpieczone hipoteką lub zastawem, jednak po upływie terminu przedawnienia, zobowiązania te mogą być zaspokojone tylko z przedmiotów majątkowych, na których zostały zabezpieczone. Art. 28 ust. 1 zob. pod. stanowi, że zobowiązanie podatkowe **wygasa** między innymi przez przedawnienie. Z zestawienia tych przepisów widać, że **po upływie 10-ciu lat wygasa osobista odpowiedzialność dłużnika.** Przedawnienie działa z urzędu, a więc bez względu na to, czy dłużnik się na nie powoła;
2) art. 34 ust. 2 zob. pod. stanowi, że odroczenie terminu płatności i rozłożenie na raty należności **przerywa bieg przedawnienia.** Przepis ten oznacza, że czynności egzekucyjne, czy wszelkie inne czynności zmierzające do ściągnięcia podatku nie przerywają biegu przedawnienia.

Jedynie odroczenie terminu płatności lub rozłożenie na raty powoduje ten skutek. Odroczenie terminu płatności lub udzielenie rat może przy tym nastąpić zarówno wtedy, gdy należność podatkowa stała się już zaległością i podlegała egzekucji, jak i wtedy, gdy wyznaczony w nakazie płatniczym termin płatności jeszcze nie upłynął. Przerwane przedawnienie biegnie na nowo przez 10 lat od terminu płatności określonego w decyzji o odroczeniu lub od terminu płatności ostatniej nie dotrzymanej raty;

3) art. 34 ust. 3 zob. pod. stanowi, jak to już wyżej nadmieniono, że nie wygasają z tytułu przedawnienia zobowiązania podatkowe zabezpieczone hipoteką lub zastawem, jednak po upływie terminu przedawnienia zobowiązania te mogą być zaspokojone tylko z przedmiotów majątkowych, na których zostały zabezpieczone. Zastawem, o którym mowa w tym przepisie, jest ustawowe prawo zastawu, które przysługuje podatkom na majątku ruchomym podatnika z mocy art. 25 zob. pod. i na majątku nieruchomym z mocy art. 38 zob. pod.

Przepis art. 34 ust. 3 w łączności z art. 34 ust. 1 należy rozumieć w ten sposób, że jeżeli ruchomości dłużnika zostały zajęte egzekucyjnie przed upływem dziesięcioletniego okresu, to z ruchomości tych można prowadzić egzekucję także po upływie tego okresu. Co do nieruchomości, to wyżej wymienione przepisy art. 34 ust. 1 i 3 należy rozumieć w ten sposób, że egzekucję można skierować do tych nieruchomości, odnośnie których został dokonany wpis hipoteki przymusowej w księgach wieczystych, bądź dokonano zajęcia egzekucyjnego, jak również odnośnie tych nieruchomości, co do których chociaż nie dokonano wpisu hipotecznego lub nie zajęto egzekucyjnie, nieruchomości te w chwili powstania zobowiązania podatkowego stanowiły własność podatnika i obciążone były ustawowym prawem zastawu w myśl art. 38 ust. 2 zob. pod.

Wpisu hipotecznego, jak i zajęcia egzekucyjnego można dokonać zarówno na tej nieruchomości, która stanowiła własność dłużnika w chwili powstania zobowiązań podatkowych, jak i na tej, którą dłużnik nabył po powstaniu zobowiązań podatkowych;

4) zaległości przedawnione należy odpisywać z urzędu z powołaniem się na art. 34 zob. pod. Każdorazowo jednak sprawa taka powinna być przedłożona kierownikowi wydziału finansowego, który — zarządzając odpisanie zaległości — ustali winnych spowodowania przedawnienia i poweźmie decyzję co do ich ukarania.

w/z **MINISTER FINANSÓW**
J. Dusza

KOMUNIKAT Nr 9
o zmianach w listach dyplomowanych biegłych księgowych.

Na podstawie § 53 ust. 2 uchwały Nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 58, poz. 278 i z 1961 r. Nr 87, poz. 370) i § 18 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1960 r. w sprawie dyplomowanych biegłych księgowych (Monitor Polski Nr 8, poz. 39) wprowadza się w ogłoszonych listach dyplomowanych biegłych księgowych następujące zmiany:

1) w liście dyplomowanych biegłych księgowych stanowiącej wykaz do komunikatu Nr 8 o wpisaniu biegłych na listę dyplomowych biegłych księgowych (Dz. Urz. Min. Fin. z 1961 r. Nr 8):
   a) w lp. 35 w rubryce „Miejsce pracy" wyrazy „Tarnowskie Z-dy Przem. Teren. Mat. Budowl., Tarnów, Fabryczna 20" zastępuje się wyrazami „Południowe Z-dy Wytw. Silników Elektrycznych M-7, Tarnów, Elektryczna 2";
   b) w lp. 47 w rubryce „Miejsce zamieszkania" wyrazy „Kraków, Lubelska 12 m. 8" zastępuje się wyrazami „Kraków, Gazowa 17 m. 6".
2) w liście dyplomowanych biegłych księgowych stanowiącej wykaz do komunikatu Nr 1 o wpisaniu biegłych na listę dyplomowanych biegłych księgowych (Dz. Urz. Min. Fin. z 1962 r. Nr 1):
   a) w lp. 583 w rubryce „Miejsce pracy" wyrazy „Odlewnie Radomskie, Radom, Dąbrowskiego 15" zastępuje się wyrazami: „Biuro Projektów Bud. Miejskiego, Radom, 1 Maja 68";
   b) w lp. 879 w rubryce „Miejsce pracy" wyrazy „Przeds. Budown. Terenowego, Wrocław, Świerczewskiego 79" zastępuje się wyrazami „Terenowe Przeds. Budown. Przemysłowego, Wrocław".

MINISTER FINANSÓW
Z up. DYREKTOR DEPARTAMENTU
Z. Paryziński

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 10/12

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22.

Należność za prenumeratę należy wpłacać na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-650, cz. 5/1, dz. 7, rozdz. 3 w V-tym Oddziale Miejskim NBP w Warszawie.

Otrzymana wpłata traktowana będzie jako zamówienie.

Należy zaniechać wysyłania zamówień i zawiadomień o dokonaniu wpłat. Rachunki wystawiane nie będą.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji w terminie do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

ODBIORCA

PWPW-8808-62. 24.000. H-37.